

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 6C/240/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215203081
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2015:3215203081.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom JUDr. Radoslavom Svitanom, PhD., v právnej veci navrhovateľa: Quantum Credit a.s., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO 47 248 980, v konaní zastúpeného advokátskou kanceláriou PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, proti odporkyni: V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O. K. XXX, o zaplatenie 460,11 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 171,56 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 36,76 eur od 26.07.2012 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 134,80 eur od 26.08.2012 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšnej časti sa návrh z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov konania n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným dňa 17.7.2015 navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 460,11 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 36,76 eur od 26.7.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 174,40 eur od 26.8.2012 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 248,95 eur od 26.8.2013 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Svoj návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. (právny predchodca navrhovateľa) uzavrela s odporkyňou dňa 2.7.2012 zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej bol právny predchodca navrhovateľa povinný pripojiť odporkyňu k verejnej mobilnej telefónnej sieti, a toho istého dňa podpísali aj dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb, ktorého predmetom bolo poskytnutie zľavy na služby a na mobilný telefón značky HTC Desire C White. Na základe zmluvy poskytoval právny predchodca navrhovateľa odporkyni plnenie riadne a včas a za poskytnuté služby vystavil faktúry, ktoré odporkyňa neuhradila, v dôsledku čoho bola deaktivovaná a následne došlo k odstúpeniu od zmluvy. Predčasným zánikom zmluvy nedošlo k naplneniu podmienky dodržania lehoty viazanosti, na ktorú sa odporkyňa zaviazala a od ktorej sa odvíjala aj zľava na poskytnutú službu a na odovzdané koncové zariadenie. Vzhľadom k tomu vznikol poskytovateľovi služby nárok na zmluvnú pokutu. Právny predchodca navrhovateľa zmluvou o postúpení pohľadávok z 9.6.2014 postúpil pohľadávku voči odporkyni na navrhovateľa a toto postúpenie oznámil odporkyni. Keďže odporkyňa porušila zmluvu tým, že neuhradila faktúry za poskytnuté služby, vznikol právnenému predchodcovi navrhovateľa nárok fakturovať zmluvnú pokutu.

Odporkyňa sa k návrhu písomne nevyjadrila.

Vzhľadom na skutočnosť, že v zmysle § 29 ods. 6 a § 200ea Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) ide o drobný spor, súd konal a rozhodol podľa § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä: zmluva o poskytovaní verejných služieb z 2.7.2012, dodatok z 2.7.2012 k zmluve o poskytovaní verejných služieb, faktúra č. 7207198030 vrátane prehľadu poplatkov a prevádzky, faktúra č. 7208196720 vrátane prehľadu poplatkov a prevádzky, faktúra č. 7308065525, zmluva o postúpení pohľadávok z 9.6.2014, oznámenie o postúpení pohľadávky z 3.7.2014, cenník pre poskytovanie služieb spoločnosti Slovak Telekom, a.s. (len strany 1 - 5), listina označená ako „Hardware Offer - 2012 - Acquisition Offer“, a zistil tento skutkový stav:

Právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa uzavreli dňa 2.7.2012 zmluvu o poskytovaní verejných služieb a v ten istý deň dodatok k tejto zmluve. Na základe zmluvy a dodatku poskytol právny predchodca navrhovateľa odporkyňi pripojenie k svojej verejnej telefónnej sieti a program služieb „Podľa seba 3 Naj N“ a predal jej mobilný telefón značky HTC Desire C White za cenu 1,00 eur. Odporkyňa sa dodatkom k zmluve najmä zaviazala po dobu 24 mesiacov riadne a včas platiť cenu za služby. Súčasťou dodatku k zmluve bolo aj ustanovenie (bod 4), podľa ktorého „v prípade porušenia záväzku účastníka uvedeného v bode 1 písm. b) alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto dodatku, v dôsledku čoho dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1.“ V tabuľke č. 1 dodatku je uvedená výška zmluvnej pokuty 248,95 eur. Odporkyňa neuhradila faktúry č. 7207198030 a č. 7208196720. Následne právny predchodca navrhovateľa vystavil faktúru č. 7308065525 na zmluvnú pokutu vo výške 248,95 eur. Právny predchodca navrhovateľa zmluvou o postúpení pohľadávok z 9.6.2014 postúpil svoju pohľadávku voči odporkyňi na navrhovateľa a toto postúpenie oznámil odporkyňi listom z 3.7.2014.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z., účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh je čiastočne dôvodný. Súd mal preukázané, že právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa uzatvorili dňa 2.7.2012 zmluvu o poskytovaní verejných služieb podľa ustanovenia § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. a dodatok k tejto zmluve. Súd túto zmluvu a dodatok vyhodnotil v ich súhrne ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže ich uzatváral právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ v rámci svojej podnikateľskej činnosti s odporkyňou, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, na zmluve a dodatku je uvedené jej rodné číslo, nie IČO, a samotné záhlavie tabuľky na vypĺňanie údajov o zákazníkovi v zmluve a dodatku uvádza, že ide o fyzickú osobu nepodnikateľa, pričom navrhovateľ nepreukázal a ani netvrdil opak.

Na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb právny predchodca navrhovateľa poskytoval odporkyňi službu pripojenia k telefónnej sieti. Odporkyňa napriek svojej zákonnej i zmluvnej povinnosti neuhradila vystavené faktúry za túto službu. Právny predchodca navrhovateľa, resp. po postúpení pohľadávky navrhovateľ má z titulu skutočne poskytnutých a fakturovaných služieb nárok na úhradu faktúry č. 7207198030 (v sume 36,76 eur) a časti faktúry č. 7208196720, ktorá zodpovedá odplate za skutočne poskytnuté služby („mesačné poplatky“ 15,5836 eur bez DPH, čo je 18,70 eur s DPH, „hlasové služby“ 83,4149 eur bez DPH, čo je 100,10 eur s DPH, a čiastočne aj „iné poplatky a služby“ v tej časti, ktorou bolo fakturované dobítie kreditu na inej karte, t. j. 7,00 eur + 9,00 eur s DPH, spolu teda 134,80 eur s DPH). Súd preto návrhu v tejto časti (36,76 eur + 134,80 eur = 171,56 eur) vyhovel.

Navrhovateľ však nemá nárok na zaplatenie tej časti faktúry č. 7208196720, ktorou jeho právny predchodca účtoval odporkyňi „prerušenie služby - neplatenie“ vo výške 16,50 eur bez DPH, t. j. 19,80 eur s DPH, a „obmedzenie služby - neplatenie“ takisto vo výške 16,50 eur bez DPH, t. j. 19,80 eur s DPH. Takéto poplatky nevyplyvajú zo zmluvy ani z dodatku a nie sú ani uvedené v tej časti cenníka, ktorú navrhovateľ predložil súdu. Iný doklad o tom, že by medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou boli takéto poplatky dohodnuté, navrhovateľ súdu nepredložil. Navrhovateľ teda nepreukázal nárok na tieto poplatky a neunesol ani dôkazné bremeno o správnosti vyrubenia týchto poplatkov.

Súd okrem toho zamietol aj návrh na zaplatenie sumy 248,95 eur (zmluvnej pokuty fakturovanej faktúrou č. 7308065525) z týchto dôvodov: Súd vyhodnotil vyššie citované ustanovenie dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb (bod 4), ktoré sa týka zmluvnej pokuty, ako neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že táto podmienka poškodzuje spotrebiteľa. Táto zmluvná podmienka veľmi široko

formuluje okruh porušení povinností spotřebitelem, které sú sankcionované zmluvnou pokutou (tento bod ďalej odkazuje na množstvo široko formulovaných článkov dodatku), a tiež stanovuje vždy rovnakú sankciu bez ohľadu na závažnosť konkrétneho porušenia povinnosti spotrebiteľa (napr. aj v prípade, že spotrebiteľ nezaplatí faktúru len za posledný mesiac zmluvnej viazanosti). Súd mal preukázané, že uvedená zmluvná podmienka bola koncipovaná v rámci štandardnej formulárovej zmluvy a nebola individuálne dojednaná, keďže je súčasťou formulára dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb, s ktorým tvorí jeden súvislý text. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo navrhovateľovi alebo jeho právnenému predchodcovi právo na plnenie a odporkyni povinnosť plniť, súd preto v tejto časti (týkajúcej sa zaplata zmluvnej pokuty 248,95 eur spolu s úrokom z omeškania z tejto sumy) žalobu zamietol.

Súd pripomína, že o neprijateľnosti zmluvnej podmienky rovnakého znenia, s rôznymi sumami zmluvnej pokuty, už súdy viackrát právoplatne rozhodli (napr. rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 17C/23/2010-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 2Co/137/2010). Preto konajúci súd v tomto prípade upustil od opätovného vyslovenia neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky vo výrokovej časti tohto rozsudku. Súdmí už skôr vyslovená neprijateľnosť zmluvnej podmienky sa zakladá najmä na skutočnosti, že táto zmluvná podmienka je veľmi široko formulovaná a stanovuje vždy rovnakú sankciu bez ohľadu na závažnosť konkrétneho porušenia povinnosti spotrebiteľa (pozri vyššie). Takto formulovaná zmluvná podmienka je teda neprijateľná zo samotnej svojej podstaty, bez ohľadu na výšku zmluvnej pokuty, ktorú ustanovuje.

Súd tiež uvádza, že nepovažuje každú zmluvnú pokutu za neprijateľnú v spotrebiteľských zmluvách, ako naznačuje navrhovateľ, ale neprijateľnosť sa vzťahuje na danú zmluvnú podmienku konkrétneho znenia. Neobstojí ani argumentácia navrhovateľa, že „rozhodnutie o uzatvorení resp. neuzatvorení zmluvy stále zostáva iba na slobodnom rozhodnutí účastníka, tento nie je nijakým spôsobom nútený vstúpiť do zmluvného vzťahu, odporca si slobodne vybral dodávateľa služieb, okruh služieb a napokon sám si zvolil aj mobilný telefón“. Ak mal tým navrhovateľ na mysli, že odporkyňa mala možnosť ovplyvniť zmluvné podmienky v danej konkrétnej zmluve (najmä zmluvnú pokutu), teda v podstate že zmluvné podmienky boli individuálne vyjednané, k takémuto tvrdeniu navrhovateľ nepredložil ani neoznačil žiaden dôkaz, preto v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka sa zmluvné ustanovenia nepovažujú za individuálne dojednané. Z kontextu navrhovateľovho vyjadrenia však vyplýva, že tým mal na mysli skôr voľbu spotrebiteľa medzi jednotlivými programami a mobilnými telefónmi (ktorých kombinácie a zmluvné pokuty k nim prislúchajúce však boli vopred dané). Takáto argumentácia je nepochopením podstaty inštitútu ochrany spotrebiteľa. Prirodzene, vždy existuje voľba vstúpiť do zmluvného vzťahu, teda kúpiť si nejaký tovar alebo službu za podmienok určených dodávateľom alebo nie, a túto voľbu mala odporkyňa aj v danom prípade. Ak by však spotrebiteľ mal pri každej kúpe tovaru alebo služby len možnosť voľby buď kúpiť (aj za nevýhodných podmienok) alebo nekúpiť, potom by jeho zmluvná sloboda bola podstatne obmedzená. Účelom právnych noriem na ochranu spotrebiteľa je práve kompenzovať to, že spotrebiteľ jednotlivito je slabším účastníkom zmluvného vzťahu a sám nie je schopný dosiahnuť zmenu zmluvných podmienok stanovených dodávateľom vo formulárovej zmluve, preto je potrebná kontrola týchto zmluvných podmienok tretími subjektmi, vrátane súdov.

Napokon súd uvádza, že podľa vyjadrenia navrhovateľa uvedeného v návrhu, došlo zo strany jeho právneho predchodcu k odstúpeniu od zmluvy. Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje. Potom by bola odporkyňa podľa § 457 Občianskeho zákonníka povinná vydať to, čo na základe zmluvy dostala, teda vrátiť právnenému predchodcovi navrhovateľa mobilný telefón (to však navrhovateľ v návrhu nežiadal) a uhradiť náklady spojené s využívaním služieb, nie však zmluvnú pokutu. K zrušeniu zmluvy od začiatku nedôjde v prípade, ak je právnym predpisom ustanovené inak alebo ak sa účastníci zmluvy dohodli inak. Právny predpis inú úpravu aplikovateľnú na daný skutkový stav neustanovuje. Pokiaľ by v danom prípade odlišný režim bol dohodnutý účastníkmi zmluvy, bolo by potrebné považovať to za odchýlku od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane platenia akýchkoľvek poplatkov či sankcií popri vzájomnej reštitučnej povinnosti postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Teda navrhovateľ nemá nárok na zmluvnú pokutu aj z dôvodu odstúpenia od zmluvy.

Keďže sa odporkyňa neuhradila faktúrami č. 7207198030 a 7208196720 (v tej časti, v ktorej mal navrhovateľ resp. jeho právny predchodca nárok na úhradu) riadne a včas dostala do omeškania, patrí navrhovateľovi právo na úrok z omeškania vždy odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej jednotlivéj

uvedenej faktúry, teda od 26.7.2012 zo sumy 36,76 eur (z faktúry č. 7207198030) a od 26.8.2012 zo sumy 134,80 eur (z faktúry č. 7208196720). Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k 26.7.2012 aj k 26.8.2012 bola 0,75 %, preto výška úroku z omeškania podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. je 8,75 % ročne.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože každý z nich mal vo veci len čiastočný úspech. Úspech odporkyne bol síce vyšší než úspech navrhovateľa, avšak odporkyňa o náhradu trov konania nežiadala.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie písomne na Okresný súd Bánovce nad Bebravou do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., teda:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- odvolacím súdom má byť schválený zmier;

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.